

שולי

בעניין :

ע"י ב"כ עו"ד האלה ח'ורי
ו/או עו"ד הישאם שבאיטה
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-283555; פקס: 02-276317

התובע

נ ג ד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1
תל-אביב 64921
טל: 03-6970282; פקס: 03-6918541

הנתבע

מהות התביעה: נזק גוף

סכום התביעה: 750,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד 1972, תושב סבסטיה, נפת שכם.
2. הנתבעת, מדינת ישראל, היתה בכל זמן רלוונטי לכתב התביעה, אחראית על פעולות חיילי צה"ל באיזור סבסטיה שבנפת שכם.
3. בתאריך 12.9.89 בשעות הבוקר, יצא התובע מביתו הקרוב למסגד סבסטיה לכיוון מסעדת דודו, הנמצאת באיזור המבנים העתיקים בסבסטיה.
4. בדרכו הבחין התובע בקבוצת צעירים הרצים לאותו כיוון בו הלך. כדי לא להיקלע לתוך החבורה הנ"ל, סטה התובע מהדרך הראשית, ופנה שמאלה לאחת הדרכים הצדדיות של הכפר.

5. משפנה התובע שמאלה, הבחין מולו בחייל, במרחק של כ-200-100 מטר, כשהוא מכוון את רובהו לעבר התובע.
6. התובע נבהל והסתובב על מנת ללכת בכיוון הנגדי, ואז פגש מולו עוד חייל, במרחק של כ-10 מטר. באותו רגע נורה התובע מאחור, בראשו, ללא כל סיבה מוצדקת ואיבד את הכרתו (להלן: "האירוע").
7. התובע מדגיש כי לא עשה שום פעולה או נטל חלק בפעולה מסוג כל שהוא שיכלה להוות עילה לירי עליו.
8. למרות ידיעת צה"ל אודות האירוע, לא נערכה כל חקירה על ידי גורם צבאי כלשהו בעניין הפגיעה בתובע ומכל מקום, לא הודעו לו מעולם תוצאות החקירה, אם נערכה כזאת.
9. לאחר שנפגע, הובהל התובע לבית החולים אלמוקאסד בירושלים.
10. יש לציין כי לאחר שהתובע שוחרר מבי"ח אלמוקאסד בירושלים, הוא לא זומן לחקירה במשטרה או במינהל האזרחי, לא נעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום.

אחריות החיילים

11. התובע יטען כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות שבחוק של החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי שגרם לתאונה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
 - א. ירו אש חיה בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.
 - ב. ירו אש חיה ללא אבחנה באזור מגורים תוך סיכון חיי אדם.
 - ג. ביצעו את הירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.
 - ד. השתמשו באש חיה באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש באש חיה.
 - ה. ביצעו את הירי כאשר לא נשקפה להם סכנה ממשית ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.

11. ביצעו את הירי לעבר הגוף בנסיבות הנזכרות בס"ק לעיל ומבלי לוודא שעוברי אורח תמימים לא ייפגעו ממנו.

ו. ביצעו את הירי ללא קבלת היתר מחייל המוסמך לכך.

ז. נהגו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע.

ח. לא עשו כל שבאפשרותו של חייל סביר לעשות כדי למנוע את אירוע הירי.

ט. לא פעלו כפי שחייל סביר היה פועל בנסיבות העניין.

12. במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל המהווים את הרשלנות שגרמה לתאונה נעשו או נגרמו על ידי כל אדם אחר שפעל בשם הנתבעת ו/או בשירותה ו/או מטעמה ו/או בשליחותה, הרי שהנתבעת אחראית באחריות שילוחית לתוצאות התאונה ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובע.

אחריות הנתבעת

13. הנתבעת אחראית לרשלנות החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.

14. הנתבעת אחראית לתאונה ולנזקיה עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה תקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום התאונה בפרט.

ב. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין ולדאוג לבטחון תושבי האזור והתובע בכללם.

ג. לא צפתה, למרות שהיתה צריכה לצפות, את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ו/או צפתה את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת התאונה ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנתה לטיפול באירוע של הפרת סדר, אם היה כזה, כח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ה. לא דאגה להבהיר לחייל/ים את הוראות הפתיחה באש.

ו. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות פתיחה באש ו/או פיקחה והדריכה שלא כראוי את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החייל/ים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את התאונה ונזקיה ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחריותה.

ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע קרות התאונה.

ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.

י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל/ים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.

יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל/ים שהשתמשו באש להשתמש בה שלא כדין.

15. לחילופין, יטען התובע כי אינו יודע ואינו יכול לדעת מה היו הנסיבות האמיתיות שגרמו לתאונה, ואולם מאחר שכלי הנשק ממנו נורה התובע היה בשליטת החייל/ים שלוחי הנתבעת, נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם רשלנות מצד הנתבעת מאשר עם חוסר רשלנות מצדה. הרי על נסיבות המקרה חל הכלל של "הדבר מדבר בעדו" ועל הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה.

16. לחילופין, יטען התובע כי על הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה משום שהתאונה נגרמה על ידי "דבר מסוכן" שהיה בבעלות ו/או בשליטת החייל/ים שלוחי הנתבעת, וחל כלל "הדבר המסוכן".

17. התובע אינו יודע את זהותם ו/או שמותיהם של החיילים ו/או אנשי כוחות הבטחון אשר גרמו לנזקים ועל הנתבעת מוטלת החובה לגלותם ביחד עם כל המסמכים, החקירות והדו"חות הנוגעים לאירועים נשוא התביעה. הנתבעת

מתבקשת כ"כ לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הבטחון ביום האירוע.

נזקי התובע

18. התובע אושפז בבי"ח אלמוקאסד לתקופה של 25 ימים. בעת קבלתו בביה"ח הוא היה חסר הכרה עם פגיעה מדממת בעצם הגולגולת ועם שיתוק של הגפיים השמאליות. הוא נותח באופן דחוף באזור הגולגולת האחורית משמאל, והוצאו שברי עצם. לאחר מכן חזר להכרתו וסבל משיתוק ספסטי בגפיים השמאליות.
19. לאחר שחרורו של התובע מביה"ח אלמוקאסד, הוא נותר מרותק למיטתו בביתו, אולם כעבור שלושה ימים חלה הרעה במצבו והוא הועבר לבית חולים "אלאתיחאד אלניסאי" בשכם. הוא אושפז שם משך שבוע ולאחר מכן שוחרר לביתו.
20. לאחר שחרורו של התובע מבי"ח "אלאתיחאד אלניסאי" בשכם הוא קיבל טיפולים פיזיותרפיים-שיקומיים הן באותו בי"ח והן ע"י פיזיותרפיסט מהכפר דיר שרף, שנהג לבקר את התובע בביתו ולהעניק לו את הטיפולים הנדרשים, תקופה של ששה חודשים בערך. במהלך התקופה הנ"ל קיבל התובע טיפולים רפואיים שוטפים והיה במעקב רפואי.
21. לאחר מכן, נסע התובע לירדן, שם קיבל טיפולים רפואיים בבי"ח פלסטין ועל ידי רופאים פרטיים, ובמיוחד ע"י נוירולוגים. בשנת 1993 חזר התובע לסבסטיה והמשיך לקבל טיפולים רפואיים בבי"ח "אלווטני".
22. כתוצאה מהאירוע ומהפגיעה, מתקשה התובע בהליכה בגלל הרגל השמאלית ובכל התפקודים הביצועיים ביד השמאלית. כמו כן סובל התובע מכאבי ראש, סחרחורות, הפרעות בריכוז ובזכרון. בעקבות האירוע וכתוצאה ממנו, סובל התובע ממשבר נפשי אשר גורם לו סבל רב.
23. פירוט נכותו של התובע בתחום הנוירולוגי מצוי בחוות דעתו של פרופ' אברמסקי מיום 5.1.96 (הרצ"ב כנספח א' לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו) ואשר לפיה נפסקה לתובע דרגת נכות בשעור של 50% נכות לצמיתות.
24. להלן פרטי הנזקים אשר נגרמו לתובע עקב האירוע:

נזקים מיוחדים

80,000 ש"ח	א. הפסד שכר בעבר (לפי 50 ש"ח ליום, 25 ימים בחודש)
20,000 ש"ח	ב. הוצאות רפואיות בעבר
<u>10,000 ש"ח</u>	ג. הוצאות עבור נסיעות בעבר
110,000 ש"ח	סה"כ נזקים מיוחדים

נזקים כלליים

300,000 ש"ח	א. כאב וסבל
<u>340,000 ש"ח</u>	ב. הפסד כושר השתכרות
640,000 ש"ח	סה"כ נזקים כלליים
750,000 ש"ח	<u>סה"כ נזקים מיוחדים וכלליים</u>

25. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 24 לעיל, וכן לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות המשפט ומע"מ כחוק, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע.

גילה חורי
האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובע

נספחים: חו"ד רפואית מטעם פרופ' אברמסקי

ירושלים, היום 10 לחודש ספטמבר שנת 1996

(ת.ש. 8678, מ"מ 16757)